

ת"פ 32031/05/17 - מדינת ישראל נגד טיבון-ויל אחזקות בע"מ, אשר סאנאניס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32031-05-17 מדינת ישראל נ' טיבון-ויל אחזקות בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צבי פלג

המאשימה

נגד

1. טיבון-ויל אחזקות בע"מ

2. אשר סאנאניס

ע"י ב"כ עו"ד אריאל מירלמן

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות את נאשמת 1 מהעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

כללי:

1. כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש מאי 2017.

לאחר הגשת כתב האישום הגיש בא כוחם המלומד של הנאשמים בקשה לביטול כתב האישום. טענתו העיקרית של הסנגור הייתה כי לא ניתן להגיש את תעודת המעבדה שהינה הראיה העיקרית של התביעה, כיוון שלא נמסרו לנאשמים ממצאי הבדיקה תוך 21 יום מיום סיום הבדיקה כפי שהדבר נקבע בסעיף 26 לפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש] תשמ"ב - 1983.

2. לאחר הגשת הבקשה, 7/11/17 עתרה התביעה לתקן את כתב האישום ולהוסיף בעובדה 2 "אי מילוי אחר הוראות לייצור בשר טחון חי ומתובל" וכן ביקשה להוסיף ביחד עם סעיף 39 (ג) לחוק הפיקוח על המצרכים ושירותים תשי"ח - 1957.

3. להשלמת התמונה יצוין כי בשלב הסיכומים התביעה ביקשה לבטל את כתב האישום שהוגש נגד נאשם 2 וציינה כי אין בידה ראיות חד משמעיות לעניין קבלת ההודעה ע"י נאשם זה לתשלום קנס מנהלי. ההגנה הסכימה למחיקת כתב האישום נערתתי לבקשה שהוגשה בעניין זה.
4. נוכח האמור לעיל אני מוחק את כתב האישום בעניינו של נאשם 2 בתוקף סמכותי לפי סעיף 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
5. בכתב האישום המתוקן טוענת התביעה כי ביום 12/11/13 נערכה ביקורת במרכול שופרסל דיל ברח' המרכבה 9 בחולון, ע"י מפקח מזון מלשכת הבריאות בתל-אביב המוצרים שנבדקו היו:
- א. המבורגר אותו ייבאה ושיווקה נאשמת 1.
- ב. בשר טחון עגל קפוא אותו ייבאה ושיווקה נאשמת 1.
- ג. בשר בקר בתוספת חלבון מן הצומח אותו ייבאה ושיווקה אותה נאשמת 1.
6. התביעה טוענת כי בבדיקת המוצרים הנ"ל במעבדה נמצאו אחוזי רטיבות גבוהים מן המותר, בניגוד לקבוע בתקן ישראלי רשמי מס' 1188, בשר טחון ומוצרי בשר. התביעה טוענת עוד כי נמצאו אחוזי מים ושומן גבוהים מן המותר, בניגוד לקבוע בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון חי מתובל) התשל"ו - 1975.
7. בגין העובדות הנ"ל יוחסו לנאשמת 1 העבירות להלן:
- א. ייצור מזון שלא עומד בדרישות תקן רשמי, עבירה לפי סעיף 17 (א) (1) לחוק התקנים, התשי"ד - 1953 ביחד עם תקן ישראלי 1188 בשר טחון ומוצרי בשר.
- ב. אי מילוי אחר הוראות לייצור בשר טחון חי ומתובל, עבירה לפי סעיף 5 (א) (2) (א) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון חי ומתובל) התשל"ו ביחד עם סעיף 39 (ג) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח - 1958.
- ג. איסור הטעייה, עבירה לפי סעיף 12 (א) (1) ו- (2) ביחד עם סעיף 23 (א) (1) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א - 1983.
8. הנאשמת כפרה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן.
- לנאשמת שתי טענות עיקריות. טענתה הראשונה הינה כי בדיקות המעבדה בוצעו על פי פקודת בריאות הציבור על פי הפקודה וכן על פי חוק הגנה על בריאות הציבור שהחליף את הפקודה יש חובה להעביר את ממצאי הבדיקות תוך 21 יום למי שעלול להיפגע מהממצאים בחוק ניתנה סמכות לבית המשפט

להאריך את התקופה מטעמים מיוחדים.

9. הסנגור טוען כי הוראה זו לא קוימה וכי ממצאי הבדיקות הועברו לנאשמת רק ביום 10/9/15 קרוב לשנתיים אחרי ביצוע הבדיקות.
10. ב"כ הנאשמת סבור כי אי קיום הוראת החוק והפקודה מצדיקים את זיכוי הנאשמת מטעמי צדק.
11. ב"כ המאשימה סבור כי נאשם 2 כלל לא העלה טענה כזאת בעת חקירתו באזהרה ועל כן הוא מושתק מלהשמיע את הטענה. התביעה גם טוענת כי לנאשמת יוחסו עבירות לפי חוקים אחרים וכי בסמכותה להוכיח עבירות אלה.
12. טענתה השנייה של הנאשמת הינה כי התקן לפיו הואשמה איננו תקן רשמי ועל כן לא ניתן לייחס לה עבירה של הפרת תקן 1188.
13. התביעה סבורה כי צו הגנת הצרכן החזיר את מעמדו של תקן 1188 למעמד של תקן רשמי כפי שהיה בשנת 1985.

התייחסות לסוגיות המשפטיות:

14. לאחר שבחנתי את המסמכים שהוגשו לעיוני ונתתי דעתי לעדויות שהושמעו בפני הגעתי לידי מסקנה כי הרשויות במקרה זה פעלו על פי פקודת בריאות הציבור.
15. דבריו של עד התביעה מר אבי סלקמן, מפקח מחוזי למזון, כי הטופס המשמש ליידוע בדבר תוצאות חריגות הוא טופס סטנדרטי שנעשה בו שימוש גם באכיפה שלא לפי פקודת בריאות הציבור אינם מקובלים עלי.
16. הדברים הנ"ל נאמרו בגלל הקושי שנוצר בהוכחת שליחת הממצאים בדואר רשום לנאשמים. במכתב הידוע ביום 1/1/14 נאמר מפורשות שהוא נשלח לפי סעיף 26 לפקודת בריאות הציבור.
- תאריך סיום הבדיקה 19/12/13 מצוין במכתב בהתאם לדרישת הסעיף בפקודה. מכתב הידוע נשלח בתוך פרק הזמן שהפקודה מחייבת. המשמעות החד משמעית של הדברים שצוינו לעיל היא כי מר סלקמן פעל על פי הפקודה ולא על פי דבר חקיקה אחר.
17. יצוין כי המחוקק ראה חשיבות בהעברת הודעה מוקדמת לחשודים כאשר הכניס סעיפים זהים בתיקון

לפקודה ולאחרונה גם בחוק הגנה על בריאות הציבור בשנת 2015. סעיף 173 (ב) לחוק כולל את אותה דרישת ידוע הכלול בפקודה.

18. במכתב הידוע שנשלח ע"י מר סלקמן נדרשו הנאשמים להגיב על המכתב תוך 21 ימים. למרות העדר רישום על שליחת מכתב רשום לא נעשה דבר כדי לברר את קבלת המכתב ע"י הנאשמים וגם לא נדרשה שליחת תגובתם.
19. במסמך מעקב טיפול בממצאים חריגים (ת/10; ת/13) הועבר הנושא ליחידה המשפטית ביום 14/1/14 עם המלצה להטיל על החשודים קנס מנהלי רק ביום 17/4/16 נשלחה הודעה על הטלת קנס מנהלי (ת/11).
20. בעבירות מסוג אחריות קפידה יש מקום להקפיד הקפדה יתרה על הזכויות שהוענקו לנאשמים ע"י המחוקק. מסירה מוקדמת של ממצאים יכול לאפשר לחשוד להמציא מסמכים להפנות לבדיקות שערך סמוך לביצוע הבדיקות ע"י המאשימה ולנסות לשכנע שלא חרג מהתקן.
21. במהלך הדיון נטען כי לא ניתן לשמור על דגימה לצורך ביצוע בדיקה חוזרת ע"י החברה החשודה בהפרה. איני מקבל גישה זו. המחוקק הטיל על היצרן לשמור על דגמיות לפרק זמן נתון. אין זה מופרך לדרוש דרישה דומה מהמדינה מבחינת החוק הרצוי. ברור שניתן לקחת מספר דגימות העולות על אלה שנבדקו ולשמור חלק בהקפאה לפרק זמן נתון.
22. המחוקק קבע שאם הדגימות לא מועברות בזמן לחשודים ולא ניתנה הארכה ע"י בית המשפט מטעמים מיוחדים ממצאי בדיקות המעבדה לא יתקבלו כראיה.
23. הדוקטרינה של הגנה מן הצדק הפכה מדוקטרינה פסיקתית לחלק מהחקיקה הפלילית. מסגרת ההגנה שהייתה מצומצמת בתחילתה (ראה למשל ת"פ 10345/98 **רחמילביץ' נ' מדינת ישראל** פס"מ, תשנ"ט חלק 2 עמ' 12) התרחבה גם למקרים בהם הפגיעה בצדק נובעת מפעולה רשלנית של הרשות. ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ' פד"י** נ"ט (6) עמ' 766; ע"פ 4562/11 **איברהים מותסב נ' מדינת ישראל** (פורסם ב- 10/3/13).
24. במקרה זה התרשמתי כי נפגעה זכותה של הנאשמת להליך הוגן. נוכח קביעתי הברורה כי התיק נוהל על פי פקודת בריאות העם יש להחיל את סעיף פסילת הראיה.
- נוכח האמור לעיל, אני מחליט לפסול את ממצאי המעבדה שהוגשו בתיק זה בהתאם לאמור בפקודת בריאות העם.

25. יכולתי לסיים את הכרעת הדין ולקבוע כי אני מזכה את הנאשמת בהעדר ראיה לעניין הפרת הוראות תקן 1188 לענין כמויות המים המותרות בבשר טחון. אולם נוכח הטיעונים שנטענו ע"י שני הצדדים אתייחס בקצרה לתחולת תקן 1188 למקרה הנדון בפניי.
26. אין מחלוקת בין הצדדים כי מעמדו של תקן 1188 כתקן רשמי בוטל. צו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון) התשנ"ט 1998, העניק לתקן הנ"ל מעמד חלקי של תקן רשמי (ס/17).
27. ברשימת התקנים הרשמיים בתחום המזון שפורסמה ב- 1/1/14 צוין כי התקן הישראלי 1188 (בשר טחון ומוצרי בשר טחון) יהיה תקן רשמי למעט סעיפים 1.4; 2.1; 2.2; 2.3.4; 3.1; 3.2; 3.3.
28. הטבלה שלפיה נקבעה חריגה מהתקן היא חלק מסעיף 3.3 אינה כלולה בתקן הרשמי. גם בתיקונים נוספים שנעשו (ס/18; ס/21) אותו סעיף הוחרג מהתקן הרשמי.
29. נוכח האמור לעיל המסקנה המתבקשת הינה כי לא הוכח בפניי כי הנאשמת הפרה תקן רשמי.
30. לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשמת מהעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ח, 06 יוני 2018, במעמד הצדדים